

skaffenhed, at den fremkalder en meget betydelig Produktion. Derfor nærer jeg ingen Bekymring for, at en Ordning af den Beskaffenhed skulde kunne volde særlige Vanskeligheder.

Det ærede Medlem nævnte Tilfælde, hvor han havde Indtrykket af en vis Tilbøjelighed til at sætte Priserne op netop som Følge af Andel i Udbyttet — jeg tror, han nævnte Sukkerindustrien, hvor Udbyttet skulde gaa op med Priserne. Det er ikke nogen anbefalelsesværdig Fremgangsmaade. I de engelske Gasværker, hvor en saadan Ordning har bestaaet meget længe, er man gaaet den modsatte Vej og har fastsat den Regel, at den Udbytteprocent, der tilfalder Arbejderne, vokser, naar Gaspriserne falder. Jeg tror ganske vist, at det er en rigtigere Vej, og der er jeg utvivlsomt enig med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem og hans Parti har imidlertid gennem Forhandlingen i Dag vel anført deres Betæneligheder, vel anført, paa hvilke Punkter de mener at maatte fremføre særlige Krav under en Forhandling om denne Sag, men samtidig stærkt understreget deres Villighed til at gaa ind i en velvillig Forhandling med det Formaal at naa et Resultat ud fra Erkendelsen af Ønskeligheden, ja, Nødvendigheden af at komme til en Ændring af det bestaaende Lønssystem, og ingenlunde afvisende Tanken om, at en saadan Ændring kan foregaa gradvis gennem de Overgangsformer, de Udviklingsformer, her er Tale om.

Ogsaa den ærede Ordfører for Retspartiet, det ærede Medlem Hr. Axel Dam, udtalte sig jo med megen Velvillie, og jeg hørte med stor Interesse og Tilfredshed, at han meget stærkt understregede, at han ikke nærede nogen Frygt for, at en saadan Ordning kunde benyttes til Udbytning af den ene eller anden Gruppe af Befolkningen.

Den mindste Velvillie traf vi hos den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti. Ikke i den Forstand, at han eller hans Parti var uden Interesse for en Bevægelse i den Retning, her er Tale om — denne Interesse har de jo tidligere givet Udtryk for, og ogsaa i Dag har det ærede Medlem udtrykt den for sit personlige Vedkommende endogsaa meget stærkt —, men det ærede Medlem vidste ikke ret, hvordan et Udvalg af den Beskaffenhed skulde virke. Jeg tror, der allerede i Lovforslaget og ogsaa i mine Udtalelser er peget paa de rent praktiske Virkemidler. Men med Hensyn til Sagens Fremme lægger jeg i øvrigt større Vægt paa Bestemmelserne i §§ 4 og 5. Det ærede Medlem nærede Frygt for, at

naar man satte to Arbejdsgivere og to Arbejdere sammen tillige med en Embedsmand fra Indenrigsministeriet, skulde de to Arbejdsgivere og de to Arbejderrepræsentanter ligesom slaa sig sammen om at lægge de flest mulige Vanskeligheder i Vejen for, at der skete noget. Det nærer jeg ingen Bekymring for. Selv om de to Grupper vilde være uvillige overfor Tanken om ad Lovens Vej at gennemføre videregaaende Bestemmelser, saa har de jo fra begge Sider taget en saadan Stilling, at ingen af dem paa Forhaand kan ventes at volde Vanskelighed i de Tilfælde, hvor der er Villie hos Ledere af Storbefridter eller hos deres Arbejdere eller hos begge Grupper til at gaa ind i dette Spor, og jeg kan ikke tro andet end, at naar Repræsentanter for de to store Organisationer kommer til Forhandling om disse Spørgsmaal i et saadant Udvalg, vil Interessen for Sagen ligesom gro op af sig selv hos dem, og naar de har arbejdet dér i nogen Tid under disse Former, vil det gaa meget godt, og de vil være meget egnede til at finde Midler til at vække Interesse hos de store Organisationer for en Ordning af denne Beskaffenhed. Det ærede Medlem talte om Lovgivningen andre Steder; jeg skal ikke følge ham ind paa dette, da det atter vil beslaglægge megen Tid. Denne Lovgivning er en Del mere omfattende end nævnt af det ærede Medlem, men Formerne er saa forskellige, at der neppe er Nødvendighed for eller Udbytte ved at komme ind paa en nærmere Drøftelse deraf.

Det ærede Medlem sagde, at en af Sagens ivrigste Talsmænd i Danmark, Grosserer Mørup, ved given Lejlighed havde sagt, at han ængstedes ved Tanken om Lovgivning paa dette Omraade; Lovgiverne skulde helst holde deres Hænder derfra, man skulde nødvendig udsættes for, at der gik Politik deri. Ja, den Bekymring er jo meget naturlig og meget nærliggende, men der er nu gaaet saa lang Tid, hvor Sagen vel har været fremme i Bevidstheden, men kun i enkelte Tilfælde er kommet til praktisk Udførelse. Der er ikke blevet grebet ind fra Statens Side, men det er alligevel gaaet meget langsomt, og Vilkaarene for en Udvikling af lignende Beskaffenhed som den, der finder Sted i Amerika, forekommer mig ikke at være til Stede her, medmindre der fra Statens Side gives et Stød dertil. Derfor tror jeg, at det vil være naturligt, at Statsmyndighederne beskæftiger sig hermed, og jeg vil dog tro, at Grosserer Mørup vil blive glædelig overrasket ved den Forhandling, som har fundet Sted her i Dag, for den turde være et Vidnesbyrd om, at der netop med Hensyn til denne